

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. júla 2010 v senáte zloženom z predsedu JUDr. Emila Bdžocha a sudcov JUDr. Martina Piovartsyho a JUDr. Kataríny Haškovej, o sťažnosti odsúdeného **PhDr. Mgr. J. T.** proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 11. mája 2010, sp. zn. 2 Ntok 1/2010, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného PhDr. Mgr. J. T. **s a z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Krajského súdu v Bratislave ako súdu prvého stupňa z 9. októbra 2006, sp. zn. 2T 4/05, obvinený PhDr. J. T. bol uznaný za vinného zo spáchania trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 5 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

ako predseda predstavenstva akciovej spoločnosti P. so sídlom v L. 5. apríla 2000 v Bratislave uzavrel s P. R. písomnú komisionársku zmluvu o obstaraní kúpy a predaja cenných papierov, na jej základe od neho bankovým prevodom 7. apríla 2000 prevzal

finančnú čiastku 5 000 000 Sk, túto však nepoužil na dohodnutý účel, ale ju minul pre vlastnú potrebu, čím spôsobil P. R. škodu 5 000 000 Sk.

Krajský súd za to obvinenému uložil podľa § 248 ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody na 5 (päť) rokov, pre výkon ktorého ho zaradil podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Podľa § 228 ods. 1 zákona č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov (Tr. por.) bola mu uložená povinnosť nahradiť poškodenému P. R. škodu v sume 5 000 000 Sk.

Na podklade odvolania obžalovaného proti rozsudku súdu prvého stupňa rozsudkom Najvyšší súd Slovenskej republiky zo 17. júna 2008, sp. zn. 4 To 91/2006, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu; a na základe § 259 ods. 3 Tr. por. uložil obžalovanému podľa § 248 ods. 5 Tr. zák., s použitím § 40 ods. 1 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, pričom podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. pre výkon uloženého trestu ho zaradil do prvej nápravno výchovnej skupiny.

Odsúdený podal 17. februára 2010 návrh na obnovu konania, o ktorom Krajský súd v Bratislave rozhodol uznesením z 11. mája 2010, sp. zn. 2 Ntok 1/2010 tak, že ho podľa § 399 ods. 2 Tr. por. ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu súdu prvého stupňa podal odsúdený PhDr. Mgr. J. T. do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú odôvodnil aj písomne podaním došlým Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 3. júna 2010.

V sťažnosti poukázal na to, že krajský súd pri rozhodovaní o návrhu na obnovu konania sa nevyporiadal so všetkými dôvodmi na povolenie obnovy, a to :

1/ „so zásadným porušením práva na obhajobu založenom jeho neprítomnosťou na vyšetrovacích úkonoch v čase prípravného konania

2/ miestnou nepríslušnosťou súdu

3/ vylúčením trestnosti skutku podloženým novými dôkazmi v dikcii rozsudkov súdov v pôvodnom konaní“.

Tieto dôvody v podstate oprel o svoje výroky a dôkazy, tak ako na ne poukázal v podaniach obsiahnutých v návrhu na povolenie obnovy konania a pri výsluchu na verejnom zasadnutí krajského súdu „v obnovovacom konaní“.

Sťažovateľ preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol vo veci sám, návrh na obnovu povolil a vec postúpil Krajskému súdu v Trenčíne, resp. aby vec vrátil do prípravného konania, pričom uviedol, že sťažnosťou zároveň podáva námietku objektívnej zaujatosti súdu založenej (dodatočne zistenou) miestnou nepríslušnosťou Krajského súdu v Bratislave, tak ako je odôvodnená v návrhu na obnovu konania z 13. mája 2010.

Na podklade podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. preukázal správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného PhDr. Mgr. J. T. nie je dôvodná.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere

k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Pri posudzovaní, či sú splnené podmienky obnovy konania v zmysle citovaného ustanovenia, súd hodnotí návrh najskôr z hľadiska, či sú v ňom uvádzané také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli skôr, teda v pôvodnom konaní alebo v konaní o predchádzajúcich návrhoch na povolenie obnovy konania známe. Až po zistení, že ide o takéto skutočnosti alebo dôkazy, prichádza do úvahy hodnotenie v tom smere, či by tieto skutočnosti alebo dôkazy mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už skôr viesť k inému rozhodnutiu, ako je pôvodný právoplatný rozsudok.

Skutočnosťou súdu skôr neznámou sa rozumie objektívne existujúci jav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv za zistenie skutkového stavu veci v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., pričom novú skutočnosť je potrebné v konaní o obnove preukázať dôkazmi.

Novým dôkazom je dôkaz, ktorý nebol v pôvodnom konaní obsiahnutý v spise, uplatnený niektorou procesnou stranou alebo vykonaný. Dôkazom skôr neznámym môže byť predovšetkým nový dôkaz alebo dôkaz síce už v pôvodnom konaní vykonaný, avšak nového obsahu (o podstatných okolnostiach obsahovo zmenená, prípadne doplnená výpoveď svedka, ktorý v pôvodnom konaní už vypovedal), pričom v prípade dôkazu v pôvodnom konaní už vykonaného musia byť hodnotené aj dôvody alebo okolnosti, ktoré viedli k obsahovej zmene dôkazu.

Z uvedeného vyplýva, že dôvodom obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por. nemôže byť každá nová skutočnosť alebo každý nový dôkaz, ale len skutočnosti a dôkazy určitým spôsobom kvalifikované, t.j. také dôkazy, ktoré by same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o otázkach uvedených v citovanom zákonom ustanovení. Súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania je preto povinný hodnotiť dôkazy, význam novej tvrdenej skutočnosti alebo nového navrhnutého dôkazu vo vzťahu ku skutočnostiam a dôkazom vykonaným v pôvodnom

konaní a až na základe takéhoto postupu môže dospieť k odôvodnenému záveru, či ide o také kvalifikované skutočnosti a dôkazy, ktoré by mohli viesť k inému rozhodnutiu ako je pôvodný právoplatný rozsudok.

V tejto súvislosti treba uviesť, že v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania zákon nedáva súdu možnosť preskúmať správnosť skutkových právnych záverov pôvodného odsudzujúceho rozhodnutia. Takéto konanie sa obmedzuje len na riešenie otázky, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy takého charakteru, aký predpokladá ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. vo vzťahu k výrokom, ktorých sa obnova môže týkať.

V posudzovanej veci správne v súlade s jej stavom a zákonom postupoval krajský súd, keď dospel k záveru, že neboli splnené zákonné podmienky § 399 ods. 1 Tr. por. na povolenie obnovy konania.

V odôvodnení napadnutého uznesenia veľmi podrobne sa zaoberal všetkými tvrdeniami a dôkazmi obsiahnutými v písomných podaniach odsúdeného i jeho vyjadreniami na verejnom zasadnutí krajského súdu a vyvodil z nich správne právne závery, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie uvedeného uznesenia, ktoré si osvojuje (strana 4 až 8 napadnutého uznesenia).

Považuje za potrebné len zdôrazniť, že zo strany odsúdeného ide sčasti o opakovanie tvrdení a dôkazov, uplatnených v konaní o obnove na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 5 Ntok 2/2008, kde uznesením z 5. marca 2009, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 Tost 7/2009, z 9. júna 2009, bol návrh na obnovu konania právoplatne zamietnutý.

Navyše tvrdením „o podstatnom porušení práva na obhajobu v prípravnom konaní“ sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky v konaní o dovolaní obvineného PhDr. Mgr. J. T. a v uznesení sp. zn. 1 Tdo V4/2009, z 5. októbra 2009, podľa § 382 písm. c/

Tr. por. odmietol dovolanie obvineného, konštatoval, že ním uvádzané okolnosti sú len hypotetické, nekorešpondujú s obsahom spisu a nemožno ich prijať ako relevantné.

Za toho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť odsúdeného PhDr. Mgr. J. T. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 22. júla 2010

JUDr. Emil B d ž o c h, v. r.

predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Alžbeta Kóňová